

I forbindelse med behandlingen af lovforslag L 229 (1998-99), hvorved hjemlen til KINFO-registret blev indført, blev det tilkendegivet, at registret ikke ville blive samkørt med andre registre, og at en udvidelse i givet fald ville ske ved et lovforslag.

Også forarbejderne til skattekontrollovens § 6 F til-siger således, at spørgsmålet om registersamkøring bør afklares ved et lovforslag, der tilvejebringer direkte lovhjemmel til registersamkøring.

SKAT og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen foretager registrering af virksomheder i SKATs Erhvervssystem, og oplysningerne i KINFO vil derfor skulle samkøres med oplysningerne i dette system.

3.5.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at der etableres lovhjemmel til at foretage registersamkøring af oplysninger i SKATs kontrolinformationsregister (KINFO) med oplysninger i SKATs registreringssystem for virksomheder.

Det er tanken, at samkøring rent teknisk skal foretages således, at der alene vil fremkomme en markering under et punkt om »maskinel restancevisitering« i Erhvervssystemet, når en fysisk eller juridisk person, som er optaget i KINFO, anmoder om f.eks. momsregistrering.

En markering under punktet »maskinel restancevisitering« kan på nuværende tidspunkt henvise til oplysninger i følgende SKAT-registre: Det Centrale Fordringsregister for restancer, »Træsko-registret« for nægtelse af registrering og Erhvervssystemet for konkurser m.v. KINFO-registreringer vil komme til at udgøre en fjerde kategori under dette punkt.

Det er således tanken, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen alene skal kunne se en markering, som bevirker, at sager videregives til SKAT med henblik på nærmere kontrol, men ikke baggrunden for markeringen. Dvs. at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke vil modtage oplysning om, i hvilke af ovennævnte registre den pågældende er registreret eller, hvorfor registrering har fundet sted.

SKAT vil i modsætning hertil kunne se, at der er tale om en KINFO-registrering, da en sådan oplysning er nødvendig bl.a. af hensyn til den videre registreringskontrol. Derudover vil kun medarbejdere, som er autoriseret til KINFO, kunne få adgang til yderligere oplysninger fra registret, herunder om hvorfor en given fysisk eller juridisk person er optaget i registret.

Ved at gennemføre registersamkøring på denne måde, vil også retssikkerhedsmæssige hensyn blive tilgodeset, da resultatet af samkøringen vil komme til at indgå på neutral måde i en allerede eksisterende maskinel visitering.

SKAT og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har indgået en samarbejdsaftale, som regulerer, hvornår Erhvervs- og Selskabsstyrelsen på egen hånd kan træffe afgørelse om registrering i SKATs Erhvervssystem, og hvilke sager, der skal overgå til SKAT til nærmere kontrol – det vil sige sager, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal placere på den såkaldte sagsliste.

Derudover placerer SKAT/Erhvervs- og Selskabsstyrelsen nogle yderligere sager på sagslisten som følge af den maskinelle restance- og risikovisitering, der udføres i alle sager. Det er tanken – som anbefalet af Rigsrevisionen – at KINFO-kontrollen skal foretages i forbindelse hermed, således at registreringsanmodninger m.v. fra fysiske og juridiske personer, der er optaget i KINFO-registret, automatisk placeres på sagslisten til nærmere kontrol.

Forslaget findes i lovforslagets § 6, nr. 3.

3.6 Ændring af kravet om en befuldmægtiget - kilde-skatte-lovens § 46, stk. 4

3.6.1 Gældende ret

Efter bestemmelsen i kildeskattelovens § 46, stk. 4, stilles der krav om, at hvis A-indkomst udbetales af en person, et selskab, et dødsbo m.v., som ikke har hjemting i Danmark, men som er skattepligtig efter § 2, stk. 1, nr. 4, eller selskabsskatte-lovens § 2, stk. 1, litra a, så skal den pågældende person/virksomhed/selskab m.v. være repræsenteret ved en befuldmægtiget i Danmark.

Den befuldmægtigede hæfter for eventuel ikke indeholdt og/eller indbetalt A-skat medmindre den befuldmægtigede godtgør, at der ikke er udvist forsømmelighed fra hans side ved iagttagelsen af bestemmelserne i loven. Hvis særlige forhold taler herfor, kan den udenlandske virksomhed fritages for kravet om at udpege en befuldmægtiget.

Hensigten med bestemmelsen, som kom ind i loven i 1992, var ønsket om - i forbindelse med inddrivelse af A-skatte-restancer - at have en person i Danmark at rette inddrivelseskra- vet imod. Dvs. ønsket om en effektiv inddrivelse. Som argument for bestemmelsen blev der også henvist til, at der var en tilsvarende bestemmelse om en befuldmægtiget for så vidt angår momsrestancer i momslovens § 5 (senere momslovens § 47, stk. 2). Endelig var der det overordnede kontrollenssyn, dvs. ønsket om at have en person - i Danmark - at gennemføre kontrollen overfor.

3.6.2 Forslagets baggrund

I 2001 blev Rådets direktiv nr. 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse ændret, således at direktivet også kom til at omfatte inddrivelse af direkte skatter, herunder også A-skatte. Der er hermed skabt